

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Δ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 199

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

'Ημερομηνία έκδοσης και προκηρυσσέναι δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δακτύλιος 12, δια τὰς Ἐπαρχίας δακτύλιος 15 καὶ δια τὰ Ἐξωτερικὰ φράγκα 20.
'Αγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 60 λεπτὰ ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤῆΝ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ο Μ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΕΒΙΤΣ

Ο Μ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΕΒΙΤΣ

Ο πατήρ τής ημετέρας Βασιλίσσης Μ. Δ. Κωνσταντίνος Νικολάεβιτς, ούτινος την αφηρηδία ασθένειαν ἀνήγγειλαν τὰ πρακτορῆα, εἶνε υἱὸς τοῦ αυτοκράτορος Νικολάου καὶ θεῖος τοῦ νῦν αυτοκράτορος. Γεννηθεὶς τῇ 9/21 Σεπτεμβρίου 1827 ἄγει νῦν τὸ 62 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Φέρει τὸν τίτλον τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Αυτοκράτορος καὶ τὸν τοῦ ὑποναύαρχου, καὶ εἶνε ἀρχηγὸς πολλῶν συνταγμάτων καὶ ναυτικῶν μοιρῶν. Νομπευθεὶς τὴν 30 Αὐγούστου 1848 τὴν πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν Ἰωσήφοβναν, θυγατέρα τοῦ δουκὸς τοῦ Σάξ-Ἀλτεμβούργου Ἰωσήφ, ἀπέκτησε ἐξ αὐτῆς πέντε τέκνα.

Ο Μ. Δουξ Κωνσταντίνος Νικολάεβιτς εἶνε γνωστὸς διὰ τὰ φιλελεύθερα αὐτοῦ φρονήματα, δι' ἃ ἤλθεν εἰς τοιαύτην διάστασιν πρὸς τὸν νῦν Αυτοκράτορα, ὥστε οὐ μόνον ἔπαυσε πᾶσα σχέσις μεταξὺ των, ἀλλὰ καὶ ἐτέθη εἰς ἀποστρατεῖαν καὶ ἀπεμακρύνθη ἢ μᾶλλον ἐξωρίσθη τῆς Πετροπόλεως. Ἐκτοτε ζῆ διαρκῶς σχεδὸν εἰς τὴν μαγυτικὴν ἐν Κριμαίᾳ ἔπαυλιν τοῦ Ὀριάνδαν, μὴ ἐπιτροπόμενης τῆς εἰς Πετροπόλιν ἐπανόδου εἰ μὴ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις.

Ο Μ. Δουξ Κωνσταντίνος Νικολάεβιτς τρέφει ἰδιόζουσαν στοργὴν πρὸς τὰ γράμματα. Ὑπὸ τὴν προστασίαν του διατελοῦσι τὰ πλείεστα Πανεπιστήμια, Ἰνστιτοῦτα καὶ φιλολογικὰ Σωματεῖα τῆς Ρωσσίας, μετὰ ζήλου προστατεύει τοὺς ἐνδεεῖς ποιητὰς, συγγραφεῖς, λογογράφους καὶ σπουδαστὰς ἰδρύει σχολεῖα, καὶ ἐν γενεῇ τὸ πᾶν πράττει πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τοῦθ' ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως καὶ οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ προκύψῃ ἢ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τσάρου ψυχρότης, ἣν βλεπομένη εὐχαρίστως διαλυομένη μετὰ πάροδον τῶν ἐτῶν πρὸ τῆς ἐπιθανατοῦ κλίνης.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν εὐτυχῶς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ σεπτοῦ ἀσθενοῦς.

Ο ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

(Κανονικὴ ἐξέλιξις)

Ἰούλιος

Αἱ ἐφημερίδες ἀρχίζουν νὰ ὑπενθυμίζουσιν, ὅτι ἡ πόλις διατελεῖ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.

Ἀναφαίνεται ἡ νόσος ὀστρακιά. Ὑποβάλλονται διάφορα γινώμαι πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς· ἀλλὰ πᾶσαι ἀπορρίπτονται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰς τὰ φιλελεύθερα κράτη δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐξοστρακισμὸς.

Τὰ καθίσματα τῶν καφενείων τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος φθάνουσι μέχρι τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας, ἢ ὑπερσία ἐκτελεῖται διὰ τοῦ ρωσικοῦ σιδηροδρόμου φιλοτίμως χορηγηθέντος παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος σχολιάζει τὰ γεγονότα ταῦτα ὡς ἐνέγοντα πολιτικὴν σημασίαν.

Ἡ στέγη τῶν Ἀνακτόρων καταρρέει. Ὁ κ. Συγγρὸς προσφέρει νὰ ἐκτελέσῃ χρέη Καριατίδος μέχρι τῆς ἐπισκευῆς αὐτῆς.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνέρχεται καὶ συζητεῖ περὶ τῶν ὑδραυλικῶν. Κατὰ τὴν συζήτησιν σφοδρὰ ἐγείρεται ἕρις καὶ εἰς τῶν συμβούλων θραύει διὰ τῆς ράβδου τοῦ τὸ κρανίον ἐνὸς συναδέλφου του, ὅστις ἔτυχε νὰ εἶνε ὑδροκέφαλος. Τὸ ὕδωρ ἀναπηδᾷ ἀφρονον ἐκ τοῦ θραυσθέντος κρανίου καὶ ὁ δῆμαρχος μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλει εἰς τοὺς συνδημῶτας του, ὅτι ἀνευρέθη καὶ νέα πηγὴ ὕδατος.

Αὐγουστος

Καύσων ἀνυπόφορος. Ὁ κ. Σλήμαν ἐξελθὼν καὶ ἀναγινώσκων καθ' ὁδὸν τὴν Ἰλιάδα ἐν ὄρα μεσημβρίας καταπίπτει λιπόθυμος. Τὸ πάθημά του ἀποδίδεται εἰς Ἰλλιασιν.

Ὁ ἀνεγερθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῆς Ὀμο-

νοίας κίων δεικνύει σημεῖα λύσεως. Ὁλόκληρον καρβά- νιον ἀγγλων περιηγητῶν μεταβάντων πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἀκαδημίας ἀπόλλυται καταπλακωθὲν ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Πανεπιστημίου. Διαπραγματεύσεις ἐνεργοῦνται μετὰ τοῦ Στάνλεϋ πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν.

Ὁ δῆμαρχος προτείνει πρὸς θεραπείαν ριζικὴν τῆς λειψυδρίας νὰ μεταφερθῇ ἐν Ἀθήναις ὁλόκληρος ἡ νῆσος Ὑδρα. Ὁ κ. Γκίκας δηλοῖ, ὅτι δέχεται, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐκλέγηται διαρκῶς βουλευτὴς Ἀττικῆς.

Τελοῦνται μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου ἀποχωρητηρίου τοῦ κ. Χόρν. Παρίστανται οἱ ἐπιφανέστεροι τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀπαγγέλλει πανηγυρικὸν κατὰ- ληλον ἐπίτηδες προσκληθεὶς ὁ ἱερομάρτυς τῆς ἀποχωρήσεως Σεβ. Σύρου Μεθόδιος.

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς τάφρου τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὅπου ἀνακαλύπτονται νέοι τάφοι. Σφοδρὰ διένεξις ἐγείρεται μετὰξὺ τῶν ἀρχαιολόγων ἃν εἶνε σαρκοφάγοι ἢ... χορτοφάγοι, συνεπεία τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι διακόπτονται. Ὁ ἰπποσιδηροδρόμος ἀναγκάζομενος νὰ διαμαρτύρηται καθ' ἑκάστην προσλαμβάνει ὡς διευθυντὴν του τὸν ἄγιον Κορινθίαις κ. Κολιάτσον.

Σεπτέμβριος

Ἡ κυβέρνησις διορίζει ἐπιτροπὴν συγκεκριμένην ἐξ ἐνὸς κτηνιάτρου, δύο ἱεροψαλτῶν, ἐνὸς φαρμακεμπόρου καὶ ἐνὸς εἰρηνοδίκου, ὅπως ἐπιστατήσῃ περὶ τὴν διακόσμησιν τῆς πόλεως διὰ τὰς προσεχεῖς ἐορτάς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀναστέλλονται, διότι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἀνθίσταται κατὰ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ παρὰ τὴν παλαιὰν Ἀγορὰν Τζαμιοῦ. Ὁ κ. Ξένος ὑποβάλλει σχέδιον περὶ προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ ὑπογεῖως.

Ἀρχονται αἱ δοκιμαὶ τῆς Φλώρας τοῦ κ. Σαμάρᾳ ἐπόπτης διορίζεται ὁ φίλος τμηματάρχης κ. Φλώρος.

Δραστηρίους ἐξακολουθεῖ ἡ διαρρήθμισις καὶ ἡ διακόσμησις τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως, ἐξ ἧς πρόκειται νὰ διέλθῃ ἡ πομπή.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπολείπεται πολὺς χρόνος ἀποφασίζεται νὰ ἐνεργηθῇ τοῖχος εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ διακοσμηθῇ. Ἡ Ὁρα προσφέρει πάντα τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς παλαιᾶ φύλλα πρὸς ἐξωραϊσμὸν τοῦ τοίχου. Ἡ δωρεὰ γίνεται εὐγνωμόνως δεκτὴ.

Τῇ γενναιοφρόνῳ συγκρατᾷ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν καφενείων τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἀρχονται αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ πανομοιοτύπου τοῦ πύργου τοῦ Ἀἴφελ εἰς τὸ κέντρον τῆς πλατείας. Ὁ παππᾶ Μαρτίνος κηρύττει κατὰ τῆς Πυργοποιίας καὶ διενεργεῖ ἀφορισμὸν, ἐπέρχεται δὲ κατὰ τὴν κατασκευὴν σύγχυσις γλωσσῶν, τὴν ὁποίαν προσκαλεῖται νὰ διορθώσῃ ὁ κ. Κόντος. Τὸ ἔργον ἐν τοσοῦτῳ ἀπομένει ἡμιτελές.

Ὀκτώβριος

Πυρετώδης δραστηριότης ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως, ἐπικρατεῖ ὅμως μεγάλη ἀνησυχία μήπως ὁ καιρὸς δὲν ἐπαρκέσῃ. Ὁ κ. Σιγάλας ἐνεργεῖ συλλαλητήριον καὶ ἀγορεύει λέγων, ὅτι εἶνε καιρὸς ἔργων καὶ οὐχὶ λόγων.

Ἀποφασίζεται νὰ στρωθῶσιν αἱ ὁδοὶ δι' ἀσφάλτου. Μετὰ τὰς πρώτας δοκιμὰς εὐρίσκονται εἰς τὰς ὁδοὺς κολημένοι πλείστοι διαβάται. Μεγάλῃ ἐγείρεται καταφορὰ κατὰ τοῦ δημάρχου, ὅστις κατηγορεῖται ὡς ἐφαρμύζων τὴν κολλοειδέα.

Βροχαὶ ραγδαῖαι κατακλύζουσι τὴν πόλιν ἢ πλατεῖα

τοῦ Συντάγματος μεταβάλλεται εἰς ἰχθυοτροφεῖον ἢ τάφρος τῆς ὁδοῦ Σταδίου πληροῦται ὕδατος καὶ ἡ συγκοινωνία ἐκτελεῖται δι' ἀτμακῶν.

Ἡ πόλις παρέχει θέαμα ἀλλόκοτον· πανταχοῦ χαίρουσι τάφροι πλήρεις ὕδατος ἢ λάκκοι ἀσβέστου· πανταχοῦ ὑψοῦνται ὄγκοι χώματος, δοκοί, ἰκρία, σωροὶ λίθων, ἀναμειγμένα μετὰ σημαῖων, ἀγαλμάτων τοῦ Μπιούτ, ξυλίνων ἀνοδοχείων φανῶν, κτλ. Ἀφόρητος δυσωδία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν ἀπολυμαντικῶν θεωρεῖται περιττή, διότι οἱ ἀριμόδιοι φρονοῦν, ὅτι οἱ πολυάριθμοι φανοὶ ἀποπνέουσι ἀρκετὸν φανικὸν ὀξύ.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἀνταλλάσσει ἀδιαλείπτως συμβολικὰ τηλεγραφήματα μετὰ τῆς κυβερνήσεώς του.

Τελευταία ὥρα.— Ἐπισήμως ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀδυνατεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, ἔτεκα λόγων ὑγείας. Ἡ «Πρωία» θριαμβευτικῶς ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπεχώρησεν ἀπὸ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, καί! ὅτι ἐπίκειται ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Γενικὴ ξηρασία. Ἀπὸ τῶν ἐγκεφάλων μέχρι τῶν ὑδραγωγείων καὶ τῶν κρηνῶν τῆς Δημαρχίας. Ἐὰν δὲν ἤρχοντο ὡς ἀναφυκτικὸν καὶ τὰ ὀκτὼ ἑκατομύρια τοῦ χρυσοῦ, βεβαίως ἢ παρελθοῦσα ἐβδομάς θὰ ἦτο φρικωδεστέρα, ἀφοῦ ἤλθεν ἐκ Παρισίων καὶ ἡ συνέντευξις ἐνὸς τῶν συντακτῶν τοῦ «Matin» μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ συντάκτης μέχρι τινὸς ἦτο ἀγνωστος, ἀλλ' ὕστερον ἡμεῖς ἐμάθομεν, καὶ ἐμπιστευτικῶς σὰς τὸ μεταδίδομεν, ὅτι λέγεται Mathiopoulos.

Καὶ τί δὲν εἶπεν ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸν κύριον αὐτὸν συντακτὴν! Μὰ εἶπε τόσα πολλά, ὥστε τὸν ἠνάγκασε νὰ γράψῃ, ὅτι εἶνε εἰς ἐκ τῶν λογάρων πολιτευτῶν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔκαμε καὶ μίαν ἀποκάλυψιν. Ὁ Βάττεμπεργ θὰ παρητεῖτο τῆς Μακεδονίας πρὸς χάριν μας, ἐὰν τῷ παρεχωροῦμεν λιμένα τινὰ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀπέκρουσεν ὁ ἡμέτερος τότε πρωθυπουργός, διότι εἶχε πεποιθήσιν, ὅτι ἡ ἀκεραιότης τῆς Ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας πρέπει νὰ θεωρεῖται ἐν τῷ παρόντι ὡς τὸ κυριώτατον ἄρθρον, τὸ μᾶλλον ἀπαραβίβαστον τῆς ἐξωτερικῆς τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς.

Ἄν ἐρωτήσωμεν : ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τί ἐχρησίμευεν ὁ ἐπιστράτευσις ; ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς ἀδιάκριτοι.

Ἐνθα ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ νόημα εἶνε κολλητικόν. Κρίνατε ἀπὸ τὴν ἐπομένην φράσιν τῆς συνεντεύξεως, ἥτις θὰ σὰς ὑπομνήσῃ τὸ ἱστορικὸν πρᾶττω, πρᾶττει, πρᾶττει... Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἤξευρε τί λέγει, καὶ δὲν λέγει

παρ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλει νὰ λέγῃ. Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο τῶν δὲν ἤξευρε... τί λέγει.

Αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐξακολουθοῦν, συνέβη δὲ μάλιστα καὶ τὸ ἐξῆς, τὸ ὅποιον ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἐπῆρε μυρωδιὰ καμμία συναδέλφους. Ἐνῷ ἔσκαπτε ὁ ἐργάτης προσκρούει τὸ αἰχμηρὸν σίδηρον εἰς μίαν πλάκα. Συνωστισμὸς λοιπὸν φεβερὸς ἀμέσως καὶ σκέψεις τί ἄρα γε νὰ εἶνε. Ἡ πλάξ ὑποσκάπτεται περίξ καὶ ἡ συγκίνησις κορυφουται. Ἀνασύρεται καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! ἀνακαλύπτεται... ὁ ἀπόπατος τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖ καφενεῖου.

Πολλοὶ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ εὐρημα δὲν εἶνε τῶν νεωτέρων χρόνων, ἀλλ' ἡ ἐξελθοῦσα ἀφόρητος μετ' ὀλίγον δυσωδία ἔπεισε πάντας, καὶ τοὺς μὴ ἀρχαιολόγους, ὅτι εἶνε ἐποχῆς οὐχὶ πολὺ ἀπομεμακρυσμένης ἡμῶν.

Χαρᾶς... Εὐαγγέλιον. Ὁ κ. Τσιγκρὸς παρήγγειλεν εἰς τὸν Ἑβραῖον χρυσοδόον Lamarche καὶ ἕτερον Εὐαγγέλιον διὰ τὴν ἡγεμονίδα Σοφίαν ἀντὶ 13,000 φράγκων. Ἀφεύκτως ὁ Κύριος αὐτός θὰ ἐγένετο μέλος λουθηρανικῆς τινος Εὐαγγελικῆς Ἑταιρίας διὰ νὰ μοιραζῆ τόσα Εὐαγγέλια.

Ὁ Μυριανθούσης εἶνε εἰς τὴν Ἀγορὰν καὶ ζητεῖ ν' ἀγοράσῃ Κορινθιακὴν σταφιδα. — Πόσο ἢ ὀκᾶ ; — Μία καὶ εἴκοσι. — Δόξα τῷ θεῷ, φέτος θὰ πάῃ καλὰ τὸ προϊόν μας αὐτό, ἀφοῦ ἔχει τέτοια τιμὴ.

Ἡρώς

ΚΑΙ ἌΛΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα «Ἀστειος».)

Καὶ ἄλλο Εὐαγγέλιον ὁ σιδὸρ Συγγρὸς ὁ Χιώτης, παρήγγειλε εἰς τοῦ Lamarche, ὅπου θὰ εἶνε πρώτης. Θάχη διαμάντια ἀμέτρητα, μπριλιάντια καὶ χρυσάφι. Οὔτε καλέμι οὐλεμᾶ τὸ κάλλος του δὲν γράφει. Εἰς τὴν Σοφίαν σκέπτεται νὰ τὸ φιλοδώρῃσῃ, μίπως τὸν Μεγαλόσταυρο μὲ τοῦτο ξεκολλήσῃ.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΥΡΜΟΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

JANE D'ARRAS

— Ὡδὴ ἐμπνεύσεως κάπως σοβαρᾶς —

Ἐκ' ὑπὸ τὰ βαθύσκια φυλλώματα
 Τοῦ Ἄντρου τῶν Νυμφῶν ... καὶ τοῦ Κωστάκη
 Κρατεῖ δεμένους ὡς τὰ ζημεριώματα
 — Ἐν τῷ πείσμα Δαμαλαῖ τε καὶ Μακράκη —
 Τόσας ὑπάρξεις νέας, ἀνθηρᾶς
 Ἡ ἄμομος παρθένος Jane d'Arras !

Μὲ τὸ ἀθῶον ἔσμα, τὸ παράστημα,
 Καὶ τὴν πληθὺν ἀγνῶν λογοπαιγνίων
 Μετέβαλ' εἰς σεμνὸν αὐτὸ κατάστημα
 Καὶ τὴν σκητὴν εἰς Παρθεναγωγεῖον
 Ὅπου μετ' αὐστηρότητος σφοδρᾶς
 Διδάσκει ἠθικὴν ἡ Jane d'Arras !

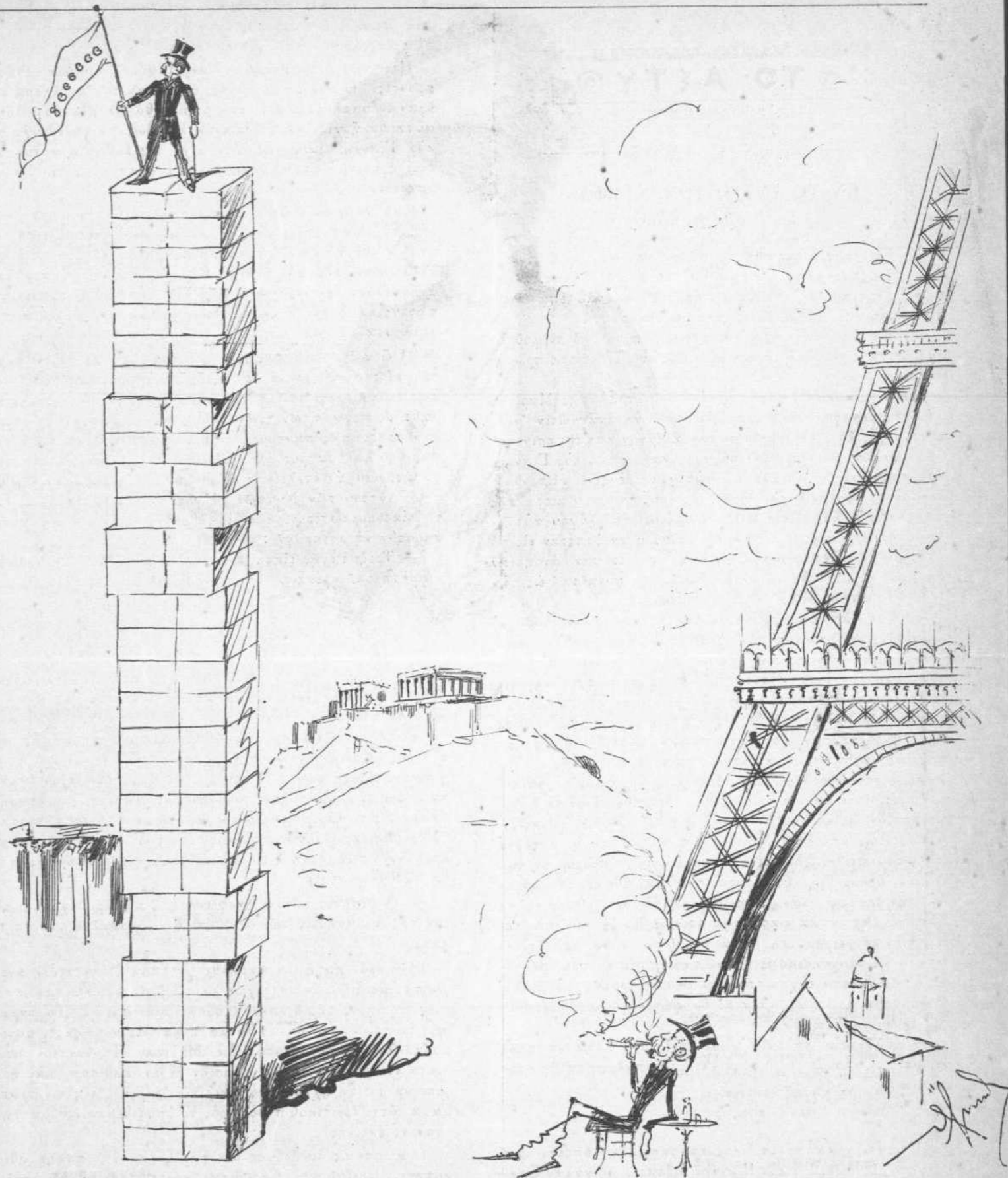
Καὶ σπεύδου ἐκεῖ νέοι, νέοι, γέροντες,
 Πνευματικὴν ἀπόλαυσιν ζητοῦντες,
 Σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίθων προσφέροντες
 Κι' αὐτὴν ὡς ἄλλην Κύπριδ' ἀνυμνοῦντες,
 Καὶ στέφου μ' ἀνθοδέσμας δροσερᾶς
 Τὸ τέμενος τῆς νύμφης Jane d'Arras !

— Κάθε τῆς ἔσμα, — ὡς σωστὸν τροπᾶριον ! —
 « Πρέπει νὰ ἔχουν 'ς τὸ προσκέφαλόν των
 « Αἱ κορασιῶδες ὡς προσευχητᾶριον
 « Κ' οἱ μέτρακες ὡς μόνον ὀδηγόν των ... »
 Αὐτὰ ἐφώνει ἐμπλεως χαρᾶς
 Ἐταῖρα τις σεμνὴ τῆς Jane d'Arras.

Ἄς βρῆθουν αἱ Ἀθῆν' ἀπὸ θεάματα
 Ὁ « Μένανδρος » καὶ ὁ Ἀλεξιάδης,
 Ἄς μᾶς προσφέρουν τόσα νέα δράματα,
 Ἄς φλέγει ὁ Παράδεισος ... κι' ὁ Ἄδης,
 Κι' ἄς ρίπτουν οἱ σεμνότυφοι ἄρας
 Κατὰ τῆς τριεπανάγου Jane d'Arras !

Ἡμεῖς εἰς ὅλ' αὐτὰ τὰ ὦτα βύομεν
 Ὑψλοὶ εἰς τὰ κυκλοῦντα ἡμᾶς φῶτα,
 Ἐν ἄστρον καθορᾶμεν, τούτω θύομεν
 Τὸ ἄστρον εἰν' ἡ εὐαγγελίας κοκότη !
 Κι' ὁ νοῦς μας, κ' ἡ καρδίᾳ ... κι' ὁ παρᾶς
 Γοργᾶ πετοῦν σιμὰ τῆς Jane d'Arras !

Δὸν Κιχῆτες.

Ὁ ἐν Ἀθήναις χρυσὸς καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Τενεκὲς

ΕΝ ΤΩ ΑΝΤΡΩ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ (ως είδος διήγημα)

— Νά χαθῆ, νά χαθῆ... Μά νά σηκώνη τὰ φορέματά της μπροστά σέ τόσο κόσμο! Ποτέ μου δέν φαντάστηκα τόση ζεταίποσιά!... Καλέ πόσο ἤθελα νά βλεπα ποιοί εἶνε αὐτοί ποὺ πᾶνε σ' ἓνα τέτοιο θέατρο...

— Κι' ἐγὼ καλὲ ἔχω μία περιέργεια νά ἰδῶ τί μοῦτρα ἔχει αὐτὴ ἡ γυναίκα, γιατί λένε πῶς εἶνε ἓνα τέρας πρώτης τάξεως...

Ἦτο ὁ διάλογος, ὅστις ἐγένετο μεταξύ τῆς Μαρίκας καὶ τῆς σεβαστῆς τῆς μητρὸς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν μιᾶς ἐφημερίδος, ἣτις ἐξετραγῶδει τὴν ἀσεμνον κατάστασιν τοῦ Ἄντρου τῶν Νυμφῶν. Ὁ σύζυγος καὶ πατὴρ κύρ Γιάννης ἦτο παρὼν εἰς τὸν διάλογον αὐτὸν καὶ ἔμεινε κατενθουσιασμένος μετὰ τὴν εὐγλωττίαν τῆς συζύγου του κατὰ τῆς παραλυσίας, ἀλλ' εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ λόγου αὐτῆς, δηλαδὴ, χάριν περιεργίας νά μεταβῶσι μίαν ἐσπέραν εἰς τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν διὰ νά θαυμάσωσι τὴν ἀνοησίαν ἐκείνων, οἵτινες θυσιάζονται διὰ μίαν γυναίκα ὡς τὴν Jane d'Arras, δὲν ἦτο πολὺ σύμφωνος.

Ὑπὸ τὴν ἀπλὴν περιέργειαν ἐκρύπτετο ὁ πόθος δύο γυναικῶν ν' ἀπολαύσωσι τοῦ θεάματος, ὅπερ καθ' ἐσπέραν ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῷ Ἄντρῳ τῶν Νυμφῶν. Εἰς τὸν πόθον τοῦτον ἀντετάσαστο τοῦ κύρ Γιάννη ἡ φιλαργυρία ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ κατακραυγὴ τῶν γειτόνων ἀφ' ἑτέρου, οἵτινες ἐπὶ πολὺν χρόνον θὰ εἶχον ἀντικείμενον τῆς οἰκίας των τὴν τοιαύτην ἀσύνετον πρᾶξιν. Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς συνήθως συμβαίνει, ἡ ἀξιοτίμιος σύνευνος μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης δεσποινίδος εἶχον καὶ ἰδιαιτέρον θυλάκιον, τὸ ὅποιον ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ στιγμή ἦτο διατεθειμένον νά λυθῆ, καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τοῦ τελευταίου συνεδρίου τῶν γυναικῶν ἐν Παρισίοις ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ρητορικὴ, ταυτέστι ἡ τέχνη αὕτη τοῦ πειθεῖν, δὲν εἶνε ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἀνδρῶν, ὁ κύρ Γιάννης μετεπίσθη καὶ ἔδωκε τὸν λόγον του τὴν ἐσπέραν νά μεταβῶσιν εἰς τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦτο θέατρον. Πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς ἔρριψε καὶ τὸ τελευταῖον ἐπιχειρήμα του: τὰ χρήματα αὐτὰ καλλίτερον θὰ ἦτο νά τὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐπομένῃ πρὸς βελτίωσιν τῆς ἡκίστα εὐχάριστου ἡμερησίας τροφῆς των, ἀλλ' ἀπεκρούσθη γενναίως διὰ μιᾶς ὁμοφώνου γνώμης ἐξεληούσης ἐκ δύο στομάτων:

— Καλλίτερον νά φῶμε ψωμί καὶ τυρί, ἀλλὰ νά πάμε καὶ μετς νά ἰδοῦμε μίξ φορὰ ἐκεῖ ποὺ πᾶει τόση ἀριστοκρατία.

Ἦ ὀριστικὴ καὶ τελεσιδικὸς ἀπόφασις τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην ἐξέδωκεν ὁ κύρ Γιάννης διέσπειρε μεγάλην ζωηρότητα εἰς τὸν οἶκόν του. Ἀπὸ τῆς 5. μ. μ. ἡ σύζυγος ἤνοιξε τὰ κιβώτια, ἔθη ἐπιμελῶς ἐκρύπτετο πᾶν ἔνδυμα προωρισμένον νά βλεπῆ τὸ φῶς μόνον κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας καὶ ἐξήγαγε τὸ μελιτζαρί μεταξίνον φόρεμα

τῆς, ἀπόκτημα εὐκλεοῦς ἐποχῆς, καὶ τὸν φκίον πῖλον τῆς Μαρίκας, ἀριθμοῦντα τὸν τέταρτον Μάϊον.

Περὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ κύρ Γιάννη οὐδεμία ἐλήφθη φροντίς. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι, εἶχε μίαν ἐνδυμασίαν μόνον, τὴν ὁποίαν θὰ ἤλλαζε τότε, ὅταν αὕτη θὰ ἤρχιζε νά ἐπιδεικνύη ἀναίδως τὰ ἐσώρουχα τοῦ κύρ Γιάννη. Εὐτυχῶς δὲν εἶχε περιέλθει ἡ ἀπεικτικά ἐκείνη στιγμή καὶ ἐκλήθη μόνον ἡ ψήκτρα εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

Καθ' ἣν ὥραν ἡ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν σεβαστῆ μητῆρ, καὶ ὑπὸ τὰς διαστάσεις αὐτὰς τοῦ σώματος, ἡσυχολεῖτο εἰς τὴν διευθέτησιν καὶ προπαρασκευὴν τῶν ἐφοδίων διὰ τὴν μέλλουσαν ἐκδρομὴν ἡ ἄθρᾶ θυγάτηρ ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἀνήγγελλεν εἰς τὴν ἀπέναντι φίλην τῆς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πατρὸς καὶ διὰ τῶν ζωηροτέρων χρωμάτων παρίστα τὴν μέλλουσαν ἀπόλαυσιν.

Ἦ ὥρα ἐπλησίαζεν ἦτο γνωστόν, ὅτι εἰς τὰς 9 ἀκριβῶς ἀφεται ἡ αὐλαία καὶ ἐξεδηλοῦντο σοβαροὶ φόβοι μήπως ἐκ τῆς ἀργοπορίας τοῦ πατρὸς, ἐξεληθόντος πρὸς προμήθειαν πραγμάτων τινῶν τοῦ δείπνου, χάσουν τὴν πρώτην πρᾶξιν τῆς παντομίμας. Εὐτυχῶς τὴν βραδύτητα τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς ἀνεπλήρωσεν ἡ παραδειγματικὴ ταχύτης, μεθ' ἧς ἐτελείωσε τὸ δείπνον καὶ ἔφθασαν ἔξωθεν τοῦ Ἄντρου τῶν Νυμφῶν. Ἠγόρασαν τρεῖς εἰσόδους, διὰ τὸ οἰκονομικώτερον, καὶ εἰσῆλθον, ὅποτε ὁ κύρ Γιάννης ἠκούσθη νά μονολογῆ:

— Τρεῖς ἐπτά, εἰκοσι ἓνα ... δύο καὶ δέκα ... δηλαδὴ μιὰμιση ὀκτὸ κρέας ... θὰ περνούσαμε δύο ἡμέρας!

Ἦ ἐσπέρα τῆς καθόδου τῆς οἰκογενείας τοῦ κύρ Γιάννη εἰς τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν δὲν ἦτο προωρισμένη μόνον διὰ τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ἔνεκα δὲ τοῦτου αἱ ἔδραι τῆς β' θέσεως ἄπασι εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ τῶν συνήθων θαμάνων μετὰ περισσῆς ἀφελείας ἐπιδεικνύοντων τὴν βραχνὴν φωνὴν των καὶ τοὺς γυμνοὺς πόδας των. Ἦ ὀξυδέρκεια ὅμως δὲν εἶχαν ἐγκαταλείψει τὴν ἀξιοτίμιον σύζυγον καὶ μητέρα παρατηρήσασιν εἰς τὸν ἀριστερὸν διάδρομον τράπεζαν μετὰ τεσσάρων καθισμάτων. Τὴν κατέλαβον ἐξ ἐρόδου, ἀλλὰ παράτα ἐπερᾶνη ἀπειλητικὴ ἡ μορφή τοῦ καφετζῆ ἐρωτῶντος: « τί θὰ πάρουν ἡ κυρίαίς ».

— Ἄ τίποτε, τίποτε ἀνεφώνησεν ὁ πατὴρ, ἔχων ζωηρὰς τὰς ἀναμνήσεις τῶν δύο καὶ δέκα. Πῆραμε στὸ σπῖτι καφέ.

Τὸ πικρὸν ποτήριον παρήλαθε· δηλαδὴ ὁ καφετζῆς ἀνεχώρησε μειδιῶν κακεντρεχῶς καὶ ψιθυρίζων ἀκατάληπτά τινα εἰς βᾶρος τῆς διασκεδάζουσης οἰκογενείας. Τὸ παράδειγμα τοῦ καφετζῆ δὲν ἐμιμήθη καὶ εἰς νεανίσκος, ὅστις παρηκολούθει τὴν δεσποινίδα Μαρίκαν. Τούναντίον μάλιστα ἐνεθρονίσθη εἰς τὸ πλησίον κενὸν κάθισμα καὶ ἤρχισε νά συρίζῃ ἡγήρως τὸ κικιρικί-κικιρικί, ρίπτων βλέμματα μετ' ἐρωτικῆς πυρὸς πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον θῦμα τῆς ἐσπέρας ἐκείνης.

Ὁ ἀριστερὸς διάδρομος δὲν φημίζεται ἐπὶ πολλῇ ἠθικότητι. Ἴεραι τῆς Ἀφροδίτης κορεσθεῖσαι ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἄλλαι μὴ ἐννοοῦσαι ν' ἀπομακρυνθῶσιν αὐτοῦ ἐκουσίως ἐκεῖ ὑπὸ τὰ δένδρα τελοῦσι κωμωδίας διὰ τὰς ὁποίας προνοεῖ καὶ ὁ Ποιν. Νόμος. Τίς οἶδεν ἐὰν ὁ ἐρωτύλος ἐκεῖνος νέος δὲν ἐξέλαβε καὶ τὴν Μαρίκαν ὡς

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Μεσογηιακοῦ Λαοῦ:

« Μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ συνδαιτυμόνες ἀποβιβασθέντες τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβησαν ἀμαξῶν καὶ ἀφιχθέντες ἐνταῦθα ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια ἐνθυμούμενοι τῶν λαμπρῶν διασκεδάσεων ὧν θέλουσιν ἀναμνησθῆ ἀναγινώσκοντες τὴν παρούσαν ἐν ἡ βεβαίως δὲν ἀνεγράφονται οὐδὲ τὸ ἕκατοστὸν τῶν ὄσων ἄλλων λαμπρῶν διασκεδάσεων ἐγένοντο μέτοχοι οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι. Τοιοῦτου εἴδους διασκεδάσεις εἰσὶν ἀληθῶς ἀξίαι λόγου, διότι ἐκτός τῆς εὐχρηστικῆς τῆς ἀπολαύουσιν οἱ διασκεδάζοντες εὐχαριστοῦσι καὶ τέρπουσι καὶ τοὺς ὅπως δῆποτε ἄλλως εἰς ταύτας λαμβάνοντας μέρος, ἦτοι τοὺς θεωμένους καὶ λοιποὺς ἄλλους. »

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

« Ἦ μὲν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἐπωλήθη πρὸς τὴν χήρα τοῦ Νικολάου Κυπραίου, ἣτις καταγίνεται εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν πσόντων κατὰ τὸν σεισμόν τὸν συμβάντα κατὰ τὸ 1886 ἔτος οἰκοδομῶν καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου καιροῦ θὰ ἦ ἐντελῶς κατεσκευασμέναι. »

Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Θεσσαλίας:

Σὰν τὴν ἀχτιδα τοῦ ἡλιοῦ, ποὺ βγαίνει τὴν αὐγούλα ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης χρυσὴ λαμποκοποῦσα ἔτσι θὰ ἦσε, Νεραῖδο μου, καὶ σὺ χρυσὴ νυφοῦλα γεομάτ' ἀνθὸ πορτοκαλιζῶς μοσχομυροβολοῦσα.

Ἐκ τοῦ Πολίτου:

« Διὰ τὰ κατὰ σὴν θέσιν Ἐρημίτης λαβόντα προχθῆς τραύματα συλληφθέντων τῶν πρωταιτίων ἀπήχθησιν εἰς Μεσολόγγιον. »

Ρευεσοχίμπη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Κωνσταντῖνον Α. Η. Μευλήγη. Τὰ ζητηθέντα φύλλα σὰς ἐστάλησαν. Ἀνοπομόνας περιμένομεν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας, νά ἴδωμεν πῶς θὰ φωτισκάσεται τὸν ὀρίζοντα τοῦ « Ἀστεος » διὰ σπανίων καὶ θαυμασίων κομιτῶν καὶ ἀστέρων καθὼς καὶ διὰ τῶν θαυμασίων ἐκείνων τρομερῶν καὶ μαγικῶν φασμάτων τοῦ Κάρνεζλ πηγάζοντα ἐκ μακαρίας πηγῆς. — Χ. Τ. Χαλκίδα. Σὰς ἐστάλησαν τὸ ὅλον 100 φύλλα. — Δs. Fac. . . Σῆρον. Ἦ ἐλπίς σας διαψεύδεται καὶ ἀπορρίπτεται, ὅχι τόσον διὰ τὰς ἀνορθογραφίας του, ὅσον διὰ τὴν ἔλλειψιν ... μέτρων.

Μιὰ ἀγγελία γιὰ τὴν κοιλία

« Ἄν θέλετε νά φάτε φρέσκο φαγητὸ καὶ μὲ μεγάλην ποικιλίαν νά τρέφατε εἰς τὸν γνωστὸν Ἀσκαθητὸ

τοῦ Κύρ Ἡλία.

Λούκουλος.

Ὁ υἱὸς ἡνὸς γυλιὸς

JANE D'ARRAS
(ἡ ἡρώς τοῦ Ἄντρου τῶν Νυμφῶν).

MANNHEIM

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ
MANNHEIM

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Καταβεβλημένα κεφάλαια	Φράγκα 40,000,000—
Ἀποθεματικά κεφάλαια	" 2,575,000—
Κρατήσεις τοῦ 1886 δι' ἐκπρεμείς κινδύνους	" 1,844,838—
	Φράγκα 44,419,838—

Ἀναδέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ ἀκαφῶν, ἐπίπλων, μηχανῶν, ἐμπορευμάτων παντὸς εἶδους κλπ. ἐπὶ ἀτμοπλοίων καὶ ἰστιοφόρων κατὰ τῶν κινδύνων θαλάσσης καὶ ἀσφαλείας ἀξιών καὶ χρηματοδοσιμῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν παραδίδονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Αἱ ζημίαι κανονίζονται ἀμέσως κατὰ τὰ ἐν τῇ τῶν ἐκδόσεως τῶν συμβολαίων ἐπικρατοῦντα ἔθιμα καὶ πληρώνονται εἰς οἰονδήποτε τόπον παρὰ τῶν τραπεζιτῶν τῆς Ἑταιρίας κατ' ἀρίσκειαν τῶν κκ. ἀσφαλίζομένων.

Γενικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις
ΚΩΝΣΤ. ΜΑΝΟΥΗΣ

Ἐν ὁδῷ Σταδίου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας.
Πράκτωρ ἐν Πειραιεῖ
Γ. ΣΤΕΜΙΤΣΙΩΤΗΣ

**ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ**

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΕΚΚΛΙΔΟΜΕΝΑ

Συνδρομὴ προπληρωτὴ: Ἐν Ἀθήναις φρ. 8. — Τεῖς Ἐπαρχίαις 8, 50. — Τῶ Ἐξωτερικῷ φρ. γρ. 15. — Τῇ Ρωσσίᾳ ρούβλια 6. Τόμοι κομψότατοι καὶ στερεώτατοι δεδεμένοι πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον 9. Ὅδος Πατησίων 9.

Τυπογραφεῖον Κορίνθης, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΑΦΡΟΔΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
[Δρομολόγιον Ἀμαξοστοιχιῶν, ἰσχύον ἀπὸ 1 Ἰουνίου.]

Γραμμὴ Πειραιῶς - Ἀθηνῶν - Κορίνθου - Πατρῶν

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἀν.	7 π	11 15π	10.40	Πάτραν. 7.20π	11.40	—
Ἀθῆναι	7.30	11.50	10.40	Ἀίγιον	9.05	12.57
Κόρινθος ἀφ.	7.42	2.42μ	2. 5	Κόρινθος	1.10μ	4 — 9.03π
Ἀίγιον	2.52μ	5.41		Ἀθῆναι ἀφ.	4.25	7 — 12.30π
Πάτραι	4.35	7 —		Πειραιεὺς	4.55	7.30 1 —

Γραμμὴ Κορίνθου - Ἄργους - Ναυπλίου - Μύλων

Κόρινθος ἀν.	3 — μ.μ.	Μύλοι ἀν.	9.50
Ἄργος ἀφ.	5.12	Ναύπλιον	10.—πμ.
Ναύπλιον	5.45	Ἄργος	10.35
Μύλοι	5.52	Κόρινθος ἀφ.	12.45

Γραμμὴ Πατρῶν - Πύργου

Πάτραι ἀν.	8.30	4.μμ	5.30μ	Μανωλάς ἀν.	5.30π
Ἀγαθα ἀφ	9.30	5 —	6.30	Ἀγαθα	7 — 10.45π 6.40π
Μανωλάς		6.32		Πάτραι ἀφ.	8 — 11.45 7.40

Σημείωσις.— Ἡ ἀμαξοστοιχία 33 εθάνουσα μέχρις Ἀκράτας ἐκί. στην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, ἢ δι' 32 ἀναχωροῦσα ἐξ Ἀκράτας Κυριακῆν, Τετάρτην, Παρασκευῆν.— Καθικύστην τοπικὰ ἀμαξ. μεταξύ Ἀκράτας, Πατρῶν, Ναυπλίου - Ἄργους - Μύλων κατὰ τὸ γενικὸν Δρομολόγιον (Ἐκ τοῦ Γρασεῖου τῆς Διευθύνσεως).

ΤΟ ΑΣΤΥ συνιστᾷ ΤΟ ΑΣΤΥ

δηλαδή τὸ νέον παγωτὸν τοῦ κ. Γιαννάκη. Δὲν εἶνε ἐκ τῶν συνήθων παγωτῶν, ἀλλὰ . . . δὲν σὰς λέγομεν τίποτε διὰ νὰ σπεύσετε σήμερον νὰ τὸ ἀπολαύσετε. Ὅσοι καίονται ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ θὰ δροσίζωνται πάλιν ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ. Εἶνε μέθοδος ὁμοιοπαθητικῆ.

ΕΙΣ ΤΟΥ Κ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

μόνον, τὸ γνωστὸν ἐδωδιμοποικιλοβρωματοπωλεῖον, θὰ εὑρτε μέλι, Ὑμηττοῦ γνήσιον, οἴνους τῆς Δεκελείας καὶ λουκούμιζ τῆς Σύρου. Ἐκτὸς τούτων εὑρίσκετε καὶ ὅλα τὰ ἄλλα Χιακὰ προϊόντα.

ΠΑΓΟΣ! ΠΑΓΟΣ! ΠΑΓΟΣ!

Εἶνε ἡ μόνη ἐπιθυμία ὄλων μας κατὰ τὰ κυνικὰ αὐτὰ καύματα. Προσέξατε ὅμως εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, διότι ὁ ἀκάθαρτος πάγος φέρει ἀντὶ δρόσου κοψίματα. Σὰς συνιστῶμεν τὸν κρυσταλλώδη τοῦ κ. Ρότσιγδ, ὅστις ἔχει μόνον τὴν πρώτην ιδιότητα.

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤ. ΜΠΑΡΚΑ

Ἐχει ὅλα τὰ ἐκλεκτότερα εἶδη. Ποῦ νὰ σὰς τὰ ἀριθμῶσωμεν! Χρειαζόμεθα μίαν ὀλόκληρον στήλην. Πρὸ πάντων ὅμως ἔχει οἶνον ὀπτινίτην ἐξόχου ποιότητος κατὰ τὰς ὁμολογίας εἰδικῶν ἀνθρώπων.

Σπεύσατε! Σπεύσατε!!

ΤΟ «ΑΣΤΥ» ΣΥΝΙΣΤΑ

τὸ κομψὸν καθρὸν καὶ με πρόθυμον ὑπηρεσίαν καφε-εἰων τοῦ κ.

Νικολάου Σύδη.

Εἶνε τὸ κοινὸν ἐντευκτήριον ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως μετὰ τὸ παγωμένο νερό του καὶ τὴν περιπόησιν τοῦ καταστηματοῦ.